

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת וזאת הברכה תשפ"ד

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת וזאת הברכה תשפ"ד – היחס הנכון לצדיקים

שמקבלת מהשמש. ככה יהושע הכל קיבל ממשה רבינו, היה דבוק בו בהתקשרות מוחלטת ו"נער לא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל", היה נאמן וצמוד למשה רבינו, ולמד את רזי ההנהגה.

משה רבינו כלל בתוך נשמתו את כל נשמות ישראל. בתוך תפקידו היה גם מלך גם גדול הדור גם גדול הנביאים, והכל היה על פי משה רבינו. בהמשך – התפקידים, איך נקרא לזה, 'התפזרו': יש את הכהן הגדול בזמן בית המקדש. יש את הסנהדרין בלשכת הגזית. יש את המלך. ואם זכינו, אז יש גם נביא או גדול הנביאים באותו זמן. יש את החכמים, כן, גדול הדור, פוסקי הלכה. יש כל מיני תפקידים ותפקידי משנה. אצל משה רבינו – הוא כלל את הכל.

נאמר לזכותו של יהושע שהיה צדיק ולמרות שהוא לא היה משה רבינו, לא היה במדרגה של משה רבינו, בגלל שמשה רבינו הסמיך אותו בשתי ידיו, ברך אותו והדריך אותו, וגם בזכות עבודתו, עבודתו האישית, המלחמה הפנימית שלו – הוא זכה להיות גם כן מנהיג ללא דופי, ובדור שלו עם ישראל התנהגו כראוי. אוי לנו שיש 'ירידת הדורות'. כל דור ומנהיגו. "וּפְגַי הַדּוֹר כְּפְגַי הַכֶּלֶב", כך אומרים.

כל דור יש לו את המנהיגים המתאימים לו. וזה הכל משמים. זה לא משנה מה השיטה שבחרים את המנהיגים. בסופו של דבר, עם ישראל מקבל את המנהיגים משמים. וגם יש סיעתא דשמיא למנהיגים משמים. בלי הסיעתא דשמיא לא יכלו להחזיק דקה. להנהיג את עם ישראל, "מִמְלַכְתָּ פְּהָנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ", "עם קִשָּׁה עֲרָף" – זה לא דבר פשוט בכלל, זה לא בטבע. ה' יעזור ויתן תמיד חכמה בינה ודעת דקדושה למנהיגו, שיוליכו אותנו בדרך הנכונה.

ערב טוב! שבוע טוב! שנה טובה ומתוקה! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך'. פרשת השבוע פרשת וזאת הברכה תשפ"ד. בשם ה' נעשה ונצליח.

וכמובן, בפרשה: הסתלקותו של משה רבינו, שסיים להוכיח את עם ישראל ולברך את עם ישראל ולהדריך את עם ישראל, והסתלק.

וכמה נקודות שמשכו את תשומת לבי: קודם כל, "וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי" – שה' יתברך בכבודו ובעצמו קבר אותו, ומקום קבורתו לא נודע. למה לא נודע? – שלא יהפכו אותו לעבודה זרה. זה מעניין מאד. היום ברוך ה' אין יצר של עבודה זרה. אבל בזמן הבית היה יצר של עבודה זרה, עד שחכמים ביקשו רחמים וה' הרג את היצר של העבודה זרה.

ובכל זאת, אפשר לומר שגם היום חלילה אפשר להכשל בעבודה זרה. אם בן אדם הולך לקבר של צדיק ומתפלל לצדיק, במקום להתפלל לה' יתברך להבדיל – אז זו מין עבודה זרה, מפני שיש את הבורא יתברך, וכל השאר – נבראים. כשהולכים לקבר של צדיק צריך לבקש מהצדיק שיתפלל עלינו, שילמד עלינו זכות, לבקש כמו שמדברים עם בן אדם, כי הוא בן אדם, כי הוא נברא, ולא להתפלל אליו.

זה מעניין מאד מאד: משה רבינו, גדול הנביאים, העָנָנו מכל אדם, ביקש מה' יתברך לא להשאיר את הצאן ללא רועה. זאת אומרת, הוא רצה שיהיה לו יורש. הוא חשב, אומרים חכמים, על הבנים שלו, אבל ה' יתברך חשב על יהושע בן נון, "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ". ובאמת משה רבינו – 'פני חמה', ויהושע בן נון – 'פני לבנה'. הלבנה אין לה אור מעצמה, רק מה

דור ודור ימים ולילות ולומדים את התורה, כדי לדעת לפסוק, כדי להבין אותה נכון, לא לעשות טעות. מי שעושה טעות יכול להחריב חלילה את העולם.

אפילו שלמה המלך, החכם מכל אדם, שהוא גלגול של משה רבינו – משה רבינו היה 'עָנוּ מכל אדם', הוא היה 'חכם מכל אדם', ושלמה המלך שלט בעליונים ובתחתונים, ורצה להביא את הגאולה, ככה אומר רבינו האר"י הקדוש, ורצה להביא את הגאולה – ולכן אמר שהוא נִרְפָּה לו ולא ישיב. זאת אומרת, היה אסור לו להרבות נשים, כסף וזהב ולא להרבות סוסים, כדי לא להחזיר את עם ישראל למצרים, והוא רצה לעשות את התיקון של קליפת 'נגה' וכן הלאה, כדי להביא את הגאולה בזמנו, כי היות שהוא היה חכם מכל אדם הוא ידע מי יבוא אחריו.

ולמה אני מזכיר את שלמה? – בגלל ספר קהלת, שאנחנו נוהגים לקרא בחג, אנחנו אשכנזים. אין כמו שלמה המלך. הוא ניסה לעשות את הטוב בעיני ה', אבל היו"ד קטרגה, היו"ד של "לא נִרְפָּה לו" קטרגה עליו. וה' הצדיק את היו"ד. זאת אומרת, 'כל הכבוד לך אדוני שיש לך כוונות טובות להביא את הגאולה, אבל אתה לא יכול לשנות שום דבר מהתורה, אתה צריך לקיים את התורה כמו שהיא'. כתוב "לא נִרְפָּה לו" – אז "לא נִרְפָּה לו", גם אם אתה חכם מכל אדם ושולט בעליונים ובתחתונים וכן הלאה. וזה דבר חשוב מאד מאד.

אם כבר הזכרנו את ספר קהלת, ספר קהלת הוא ספר מופלא בעיני הקטן. והוא יכול לשמש כספר מוסר. אני נהגתי כשהייתי ילד בחוץ לארץ לקרא קהלת בספרדית. הייתי תינוק שנשבה, אבל היה לנו ספר כזה מתורגם, ספר תנ"ך מתורגם לספרדית. והייתי קורא בו. והגעתי לקהלת, ונדהמתי מספר קהלת. כל פעם הייתי קורא אותו. אני חושב שזה מאד מאד עזר לי בחיים, לדעת מה עיקר מה טפל, לדעת שהעולם הזה הוא "הַבֵּל הַבָּלִים".

ומי יבוא אחר המלך...? המלך שלמה, היה לו הכל, כל הגשמיות, כל הרוחניות, כל מה שאתם רוצים הוא השיג ויכול להשיג, זה חוץ מהחכמה. ובסוף הוא אומר "הַבֵּל הַבָּלִים", ורק לעבוד את ה' ולשמוח בעבודתו יתברך, להיות ירא שמים, וזהו. פלא פלאים. אם בן אדם קורא את זה, משיב אל לבו – זה יכול לתקן אותו מאד מאד מאד.

וקוראים את זה בחג, אומרים חכמים, בחג הסוכות כי זה "זמן שמחתנו", ובקהלת כתוב, כן: "וּלְשִׁמְחָה מִה זֶה עֲשֵׂה". נכון. שמחה של מצוה זה דבר חשוב מאד, שמחה של מצוה. אבל שמחה סתם של דברים בטלים – אין בה טעם, אין בה ריח, לא יוצא מזה כלום, חוץ מקלות ראש, צחוק וקלות ראש. אז

אז את האבדן הזה, ההסתלקות של משה רבינו – אי אפשר לתאר. אי אפשר לתאר את הבור שהוא השאיר. אבל הוא דאג שברוך ה' יקום יהושע. והענין הזה, שוב אני חוזר: צריך להזהר לא לעשות עבודה זרה משום נברא – גם לא מהספירות, לא מהפרצופים, לא מהעולמות, לא מהכוכבים כמובן, ומכל הנבראים. יש רק בורא אחד ישתבח שמו לעד, אותו אנחנו עובדים, ואליו אנחנו משתייכים. כולנו שייכים לו ומצפים לישועתו. גם בעזרת ה' כשיבוא המשיח – המשיח הוא ילוד אשה, הוא בן אדם, וגם אותו אסור לעבוד, רק את ה' יתברך.

גם בן אדם שהוא חסיד ויש לו רבי, צריך לעבוד את ה' יתברך, ולא את הרבי. את הרבי צריך לכבד, צריך לעזור לו, צריך לכבד אותו, צריך להתייעץ אתו, צריך להתברך מפיו, לקבל הדרכה – אבל לא לעבוד אותו, חס וחלילה.

כל יהודי מחויב לעבוד אך ורק את ה' יתברך, על פי התורה, לא על פי כל מיני דמיונות, על פי התורה.

ולא קם כמשה, "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה". המדרגה הזו שהגיע אליה משה רבינו, גדול הנביאים, היא נצחית, היא רק בשבילו – שלא יקום עוד איזה נביא כזה או אחר וירצה לבטל את התורה או חלק מהתורה, אסור לשמוע לו. ולכן "משה קָבַל תורה מסיני", מסיני – "וּמִסְרָה לַיהוֹשֻׁעַ, וַיהוֹשֻׁעַ לְזַקֵּנִים, וְזַקֵּנִים לְנְבִיאִים וּנְבִיאִים מְסֻרָה לְאִנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדֹלָה". "הם אמרו שלשה דברים: הָיוּ מְתוּנִים בְּדִין, וְהִעֲמִידוּ תִלְמִידֵי הַרְפָּה, וְעָשׂוּ סִיג לְתוֹרָה". תראו את סדר ההשתלשלות במסירת התורה.

גם אומרים חכמים שלא במקרה משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ולא לחכמים אלא קודם כל ליהושע – כדי שהתורה תהיה תורה אחת, כמו שמשה קיבל את התורה מסיני – ככה מסר אותה ליהושע, ומשם הלאה. פלא פלאים. פלאי פלאים.

אז גם התורה לא משתנה. והמסירה צריכה להיות מאב לבן, "וְשִׁנְנֶתָם לְבָנֶיךָ", ומדור לדור, לעבוד את ה' יתברך.

זה הענין אם כן שכל התורה מדויקת להפליא. כל הסיפורים בתורה הם אמת. אי אפשר להוציא מקרא מידי פשוטו. מובן שיש בזה גם סודות, פרד"ס התורה – פשט, רמז, דרש וסוד. אבל זה גם כפשוטו, המקרא כפשוטו, כמו שזה כתוב. יש אנשים שלא למדו תורה, אומרים: 'מה, באמת היה משה רבינו? באמת היה אברהם אבינו?' – ודאי שכן. אין בזה שום שאלה בכלל. אז את זה חשוב מאד לדעת.

ויש את הכללים איך לפרש את התורה. לא כל אחד יפרש את התורה איך שהוא רוצה, לא כל אחד בא וממציא. גם הלכה, יש כללים איך לפסוק הלכה. הכל מדויק. הכל פלאי פלאים. לכן חכמים יושבים בכל

זה תפקיד לא פשוט. שום מנהיגות היא לא דבר פשוט. אפילו להיות מנהל בית ספר זה לא דבר פשוט. לנהל משרד זה לא דבר פשוט. לנהל עם ישראל? – זה בכלל בכלל בכלל, אי אפשר לתאר בכלל כמה שזה לא פשוט.

אז צריך ללמוד מהקדושים האלה שה' יתברך שלח בכל הדורות, ובראשם המנהיג הדגול, שגם אומות העולם מחזיקים ממנו, משה רבינו, פלא של 'איש האלוקים', עָנָו מכל אדם, עבד נאמן, רועה נאמן.

והוא לא זכה להכנס לארץ ישראל. זו גם כן נקודה למחשבה. זאת אומרת, תראו איזה שליח הוא היה: מעבדות מצרים, כל הגאולה, גאולת מצרים, קריעת ים סוף, מתן תורה, אחר כך להתמודד עם הנפילות שהיו, ארבעים שנה במדבר, לכבוש את הממלכות בעבר הירדן – וכשהוא מגיע לשיא, שרק איך אומרים 'תן קפיצה קטנה', 'תעבור את הירדן – אתה לא כבר בפנים' – לא. משמים ה' אמר: 'לא. אתה לא עובר. יהושע, יהושע הוא זה שינחיל את הארץ'. פלא פלאים, פלא פלאים, פלא פלאים... פלאי פלאים... תתעמקו בזה.

עד כאן. אנחנו מקוים ומתפללים שתהיה לכולנו שנה טובה ומתוקה! שנת גאולה בעזרת ה'! למה לא... ושנעשה תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשוב ה"א. ושה' יכפר לנו על כל העוונות, על הכל, גם מה שאנחנו מודעים אליו וגם על מה שאנחנו לא מודעים אליו. בן אדם גם לא מודע אפילו לדברים הלא טובים שהוא עושה, שהוא מדבר, שהוא חושב, שהוא רוצה. תשאל אדם – הרבה פעמים הבן אדם לא מודע, לא מודע בכלל, או חלקית.

ה' יעזור שנעשה תשובה שלמה, וה' יכפר לנו ביום הכיפורים, 'וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל' במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

גמר טוב לכולם! שנה טובה ומתוקה!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

שמחה של מצוה, ולכן יש את הקריאה בסוכות, כדי שזאת תהיה באמת שמחה של מצוה, ולא חלילה של דברים בטלים.

אז זהו. הבאנו כאן כמה דברים על הפרשה ועל איך להתחיל לצדיקים.

כמה חשוב שיש הנהגה ושיש רועה לצאן, ואם זה 'איש האלוקים' כמו משה רבינו – פלאי פלאות, פלאי פלאות. רבינו הבעש"ט הקדוש והאהוב נסתלק והשאיר את הבן שלו, רבי צבי, בתור המנהיג של העדה. רבי צבי היה צדיק גדול, אבל לא היה טיפוס של מנהיג, היה נחבא אל הכלים. והחסידים של רבינו הבעש"ט לא התבטלו בפניו, ככה מובא.

ואחרי שנה הופיע הבעש"ט ואמר לבנו להעביר את ההנהגה למגיד הקדוש ממזריטש, שבאמת בזכותו התפשטה תנועת החסידות בכל עם ישראל, שהיה קדוש עליון ופלא פלאים. אבל יש חכמים בחסידות שאמרו שאם היו מתבטלים בפני רבי צבי – לא היו מחלוקות בין הצדיקים בתוך תנועת החסידות, שאחר כך, מי שלומד את ההיסטוריה של החסידויות יודע שהיו מחלוקות בין כל מיני מנהיגים, כל מיני רַעְפָּעס. וזה היה יכול להמנע, והיה בזה כח של אחדות. טוב, איך אומרים אנשים, 'לא בוכים על חלב שנשפך', זה כבר היה. אבל זה מראה כמה הדבר הזה חשוב.

אחד התפקידים של המנהיגים הקדושים זה להשאיר מישהו שינהיג את העדה אחריהם. וזה לא תמיד מובן מאליו. ולא תמיד המנהיגים דואגים או בונים דור המשך של מנהיגות. היום יש כאלה מקומות שלומדים בהם להיות מנהיגים. מעניין מה מלמדים שם, אינני יודע. אבל זה באמת לא דבר פשוט בכלל בכלל...

אז הנה, שאול המלך, שהיה מנהיג, המלך הראשון, היה צדיק, כבן שנה במלכו, היה צדיק גמור – אבל לא היה מתאים להיות מלך, לא היה מתאים לעמוד בכל הלחצים שהמלך צריך לעמוד. "דוד מלך ישראל חי וקַיָּם" הוא המנהיג, והוא מתאים לתפקיד הזה.

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א, והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.

הפץ אותה לזיכוי הרבים

"ומלאה הארץ דעה את ה'!"

מתוך נפשי – התחדדות בתיקון והכנה לחג הסוכות

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ב תשרי תשפ"ד

- א. בעבודתנו ית' מה עדיף – כמות או איכות?
- אני מעדיף איכות. כמות אינה מעידה על איכות.
- ב. יש סכנה שעזות דקדושה תוביל לעזות דקליפה.
- ג. כאשר אדם אינו נקי בפנימיותו – גם הבירורים שהוא עושה אינם נקיים, ואינם מדויקים! לכן, יש להיזהר, לעשות תשובה ולהתפלל.
- ד. "האור מצטייר לפי הכלי", וגם החושך!
- ה. אם המדות הרעות שולטות בך וגם כל מיני יצרים – כיצד אפשר לסמוך עליך?
- ו. לעניות דעתי, עדיף לטעות בבקורת העצמית לחומרא, ולא לטעות לקולא.
- ז. אם יש לאדם את מדת האמת, יש לו סיכוי להנצל מהשקר ומהיצר, הפרטי והכללי.
- ח. את האתרוג אתה בודק היטב – ואת לבבך?!
- ט. הצל הוא הביטול. החמה היא הי'ש'. סוכה כשרה – "צִלְתָּה מִרְבֵּה מַחְמָתָה".
- י. "מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרָכִים" – שבסכך.
- יא. הסכך מאפשר קיום ודבקות בעת ובעונה אחת.
- יב. השמחה מהמצוה מושכת אור מלמעלה, ואפשר בזכותה לזכות לרוח הקודש – ובזמן השייך לכך, לנבואה, כמו יונה הנביא.
- יג. אם אדם מצטער מהעבירה ושמח במצוה – הוא בדרך הנכונה!
- יד. ככל שאורו של משיח מאיר יותר ובאופן ברור יותר – כך החושך מתגבר והבחירה קשה יותר, עד שנגיע לבריור האחרון.
- טו. הגעגועים לה' ית' הם תיקון עצום וסימן כשרות למתגעגע אליו ית'.
- טז. הגאווה מקלקלת את הכל. רבינו הבעש"ט אמר בסוף חייו: "אַל תְּבֹאֲנֵי רַגְלֵי גֵאֻוָּה".
זהו מסר לדור שלנו.

לחיים! לחיים! לחיים!

חג סוכות שמח ושנה טובה לכל בית ישראל!

לחיים! לחיים! לחיים!

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:

**עיקר מעלתו של אדם – המלחמות
שעשה נגד יצר הרע הפרטי והכללי.
בכך נבחנת דרגתו האמתית של האדם.**

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'

02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

